

Երևան, 26 Օգոստոս, 2024

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(միասնաբար արտասահուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԴԱՏԱՍՏԱՆՆԵՐԻ ԱՐԴԱՐ ԵՆ

Քու ձեռքերովդ սփեղծեցիր եւ զիս կազմեցիր.

կուր որ հասկնամ եւ սորվիմ քու պափու էրներդ:

Ասփուածավախ բոլոր մարդիկ կուրախանան զիս դեսնելով,

որովհեքի ես իմ յոյս խօսքի վրայ դրեր եմ:

Գիտեմ, ով Տէր, արդար են վճիռներդ.

փառապանքի զիս մարդնեցիր՝

որովհեքի հաւափարիմ ես խօսքի:

Թող քու սէրդ միմիթարդ հիմա զիս,

ինչպէս խոսփացար ինձի՝ ծառայիդ:

Ինձի հանդէպ քու գթութիւնդ ցոյց կուր,

որպէսզի ես կեանք ունենամ,

որվիեքի ես Օրէնքէդ հաճոյք կառնեմ:

Թող ամօթով մնան ամբարդաւանները,

որոնք առանց պարճառի անիրաւութիւն կը լնեն ինձի:

Գալով ինձի, հրահանգներդ են իմ խոկումիս առանցքը:

Թող զան ինձի միանան քու երկիւդդ ունեղոցները,

անոնք՝ որոնք պափուիրաններդ կը ճանչնան:

Թող իմ սիրփս ամբասիր ըլլայ կանոններուդ կափարման մէջ,

որպէսզի բնաւ ես ամօթով չմնամ:

ՃԱՐԱԿԱՆ

ՄԵՂԱՅ ՄԷՐ ԲԱՎՈՒՄՊՈՂՈՐՄԱՍՏՐԱԾ. ՄԵՂԱՅ ՈՂՈՐՄԵԱ:

ՄԵՂԱՅ ՄԷՐ ԵՒ ԱՆԿԱՆԻՄԱՌԱՋԻՔՈ. ՄԵՂԱՅ ՈՂՈՐՄԵԱ:

ՄԵՂԱՅ ՄԷՐ ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄՐՊԱՆԳԱՆՍ ԻՄ. ՄԵՂԱՅ ՈՂՈՐՄԵԱ:

ԱՊՈՔ

Քեզի կ'ուղինք մեր աղօթքը, ով Ասփուած: Քեզի վսփահած ենք, թող ամօթով չմնանք: Յայփնէ մեզի Քու կամքդ, սորվեցուր Քու ճամբաններդ: Սորվեցուր եւ առաջնորդէ՝ որ անխախփ մնանք ճշմարդութեանդ մէջ, որովհեքի Դուն ես մեր Ասփուածն ու փրկիչը, եւ Քեզի վսփահած ենք դեւաբար: Տէր, յիշէ որ Դուն միշպ գթած ու ողորմած ես. ներէ մեր մեղքերն ու յանցանքները, եւ Քու արդարութեամբդ առաջներդէ մեզ, որպէսզի հասնինք յաւիփենական կեանքին միշպ փառաւորելով ամենասուրբ Երրորդութիւնդ այժմէն մինչեւ յաւիփեան: Ամէն:

ԾԱՐՍԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒՏ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորման մեջ: (X3)

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վփանգից մերոց:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Ասպուածածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ զթութեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուած մեր, կեցն՝ եւ ողորմեա:

ԾԱՐՍԿԱՆ-ԱՊՈԹ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, առուր աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 68

ՅԱՂԹԱՆԱԿԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՐԳ

Ասպուած պիտի ելլէ, եւ իր բոլոր թշնամիները պիտի ցրուին.

զայն ապողները պիտի փախչին իր ներկայութենէն:

Ինչպէս ծուխը հովէն կը քշուի՝ այնպէս պիտի քշուին,

կամ ինչպէս մոմը կրակէն կը հալի՝

այնպէս ամբարիշպները պիտի կորսուին Ասպուծոյ ներկայութենէն:

Բայց արդարները Ասպուծոյ ներկայութեան պիտի ուրախանան ու ցնծան,

ու իրձուանքով պիտի խայփան:

Երգեցէք ի պատի Ասպուծոյ, երգով փառաբանեցէք իր անունը.

ճամբայ գուէք անոր՝ որ կու զայ ամպերուն վրայ նսդած.

Տէր է անոր անունը, ցնծացէք անոր ներկայութեան:

Որբերուն հայրն է անիկա, այրիներուն դադին պաշտպանը,

Ասպուած՝ որ իր սուրբ բնակավայրին մէջ է,

Ասպուած՝ որ միայնակ մնացածին գուն ու գեղ կու գայ,

բանքարկեալները դուրս կը հանէ եւ երջանիկ կը դարձնէ,

մինչդեռ չոր քարին կը նսդեցնէ սրբով իրմէ ապստամբները:

Ով Ասպուած, երբ քու ժողովուրդդ առաջնորդեցիր,

երբ անապափէն կանցէիր, երկիրը շարժեցաւ, եւ երկինքը անձրեւ կաթեցուց

քու ներկայութեանդ, ով Ասպուածը Սինայի,

քու ներկայութեանդ, ով Ասպուածը քու ժողովուրդիդ:

Առապ անձրեւ գեղացուցիր, ով Ասպուած,

եւ յազեցուցիր քու սեփական երկիրդ, երբ ուժասպառ եղած էր:

Քու ժողովուրդդ հոն բնակեցաւ,

քու բարութեամբդ դուն հոգ փարիր աղքափներուն, ով Ասպուած:

Տէրը հեփեւեալը հաղորդեց, եւ մեծ բազմութեամբ կիներ աւեփիսը փոխանցեցին.-

«Թագաւորները կը փախչին, կը փախչին անոնց բանակները:

Իրենց գուները նափած՝ կիներ աւարը բաժնեցին:

Նոյնիսկ ձեզմէ անոնք, որոնք իրենց բնակավայրերուն մէջ մնացին,

բաժին ունեցան աղանիի արծաթապափ թեւ մը,

կամ անոր զուփ ոսկիէ փեփուրները»:

Երբ Ամենակարողը ցիր ու ցան ըրաւ թագաւորները,

հոն՝ Ցալմոն լեռան վրայ ձիւն իջաւ:

Սրբազն լեռ է Բաշան լեռը, բազմազագաթ լեռ է Բաշան լեռը:

Ով բազմազագաթ լեռ, ինչո՞ւ նախանձով կը նայիս այն լեռան՝
որ Ասպուած հաճեցաւ իր բնակավայրը դարձնել:

Այս, Տէրը այնպեղ պիտի բնակի ընդմիշվ:

Ասպուած իր բիւրաւոր, հազար հազարաւոր կառքերով եկաւ,

Տէրը Սինայէն իր սրբարանը եկաւ:

Անիկա բարձունքները ելաւ, բազմաթիւ գերիներ փանելով իրեն հեփ,
եւ պարզեւներ բաշխեց մարդոց, նոյնիսկ իրմէ ապստամբներուն,
որպէսզի Տէր Ասպուծոյ հեփ բնակին:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա' քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՅԱՂՋԱՍԱԿԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՐԳ

Պատմականօրէն այս Սաղմուը կը ներկայացնէ Ուխտ Տապանակին յաղթական վերադարձը: Պատմականօրէն, Խրայէլի ժողովուրդը երբ Եգիպտոսէն դուրս եկաւ եւ անապարային թափառումներու ընթացքին, Ասպուած թեալադրեց, որ Վկայութեան Խորանի կողքին նաև Մովսէս շինէր Ուխտի Տապանակը, որուն մէջ նաև գեփեղէր՝ սափոր մը լեցուն մանանայ, Վհարոնի ծաղկեալ գաւազանը եւ Տանարանեայ պարուիրաններուն քարէ տախսպակները: Ուխտի Տապանակին ներկայութիւնը յիշեցում էր նոյնինքն Ասպուծոյ ներկայութեան: Տակախն, անոր մէջ եղած երեք առարկաները՝ կը յիշեցնէին նոյնինքն Քրիստոսի ներկայութեան: Ինչպէ՞ս: Սափոր մը լեցուն մանանան, երկինքէն իշած հացն էր, բայց Քրիստոս պիփի ըսէ, «Ես եմ ճշմարիփ այն հացը, որ երկինքէն իջայ»: Երկրորդ, Վհարոնի ծաղկեալ գաւազանը, որ յիշեցում էր Վհարոնի քահանայապետութեան: Քրիստոս Ինքն էր ճշմարիփ Քահանա-յապետը: Ի վերջոյ, Տանարանեայ քարէ տախսպակները, որ Ասպուծոյ կողմէ տրուած պարուիրաններն էին, Քրիստոս Ինք իսկ է Ասպուծոյ Խօսքը, Բանը, որ մարմնացաւ եւ մեր մէջ բնակեցաւ պիփի ըսէ Յով-հաննէս Առաքեալ: Ահա նոյն այդ Ուխտի Տապանակը գերի տարուած էր Փղշրացիներուն կողմէ, Ա թա-զաւրաց 5-6 գլուխներուն մէջ կը կարդանք, անոր վերադարձի յաղթանակի երգը կ'երգէ Դաւիթ: Որովհետեւ ամէն անզամ երբ Ուխտի Տապանակը գերի կը տարուէր, կարծէր Ասպուծոյ ներկայութիւնը իրենցմէ կ'առնուէր: Եւ երբ կը վերադարձուէր, Ասպուծիս վերադարձը կը խորհրդանշէր: Ամէն անզամ երբ Ուխտի Տապանակը կը վերադառնար, անզամ մը եւս յոյսով կը լեցուէր Խրայէլի ժողովուրդը:

Դաւիթ առաջին իսկ գողերով կու գայ ներկայացնելու, թէ Ասպուած ինք պիփի ելլէ պատերազմելու իր բոլոր թշնամիներուն դէմ: Թշնամիները պիփի ցրուին, ու Անոր ներկայութենէն պիփի փախչին: Սա ցոյց կու գրայ, ո խորքին մէջ Ասպուծոյ թշնամիներն են: Երկրորդ, որքան ալ զօրաւոր կը կարծուէին այդ թշնամիները, սակայն, Ասպուծոյ ներկայութենէն պիփի փախչին, եւ ոչ թէ միայն պարզ փախուստ պիփի գրան, այլ կը նմանցնէ ծուխին որ հովէն կը քշուի, կամ մոմի նման պիփի կրակէն հալին: Բայց արդարները նոյն Ասպուծոյ ներկայութեան պիփի ցնան եւ ուրախանան:

Կոչ կ'ընէ, որ փառաբանութեան երգ երգենք ի պարփի Ասպուծոյ եւ իր յաղթանակին համար, եւ կ'ըսէ. «Ճամբայ գուուէր անոր՝ որ կու գայ ամպերուն վրայ նսպած, որուն անունը Տէր է»: Այս արդարայ-փութիւնը կը վերաբերի Ուխտի Տապանակին, բայց որպէս շուրջը այն վերջին հանգրուանին, որ այս ան-զամ պիփի կապարուի մեր Տէր ու Փրկիչ Յիսուս Քրիստոսով, երբ վերջին ժամանակներուն, Անոր երկուորդ գալուարով, ինչպէս Ինք պիփի ըսէ. «Մարդու Որդին պիփի գայ ամպերուն վրայ բազմած իր փառ-քով»:

Երկրորդ, Դաւիթ կը ներկայացնէ որ այս Տէրը ոչ միայն ամենազօր է, այլ նաև Սէր է եւ սիրող Ասպուած է հանդէա որդին ըլլալով անոր հայր, իսկ այրիներուն դարփին պաշփառնը, իսկ անպունին դուրս եւ գեղ կու գրայ: Իսկ բանփարկեալներուն դուրս կը հանէ եւ երջանիկ կը դարձնէ: Այսպես բան-փարկեալները ոչ սովորական բանփարկեալներուն մասին է, որքան հոգեւոր բանփարկութեան մէջ եղողներուն, իսկ ապարամբներուն չոր քարին կը նարեցնէ: Դաւիթ նաև կ'անդրադառնայ անցեալի եղածին, երբ Ասպուած առաջնորդեց Իր ժողովուրդը անապարփին մէջ, երկիրը շարժեցաւ, երկինքը անձրեւ կաթեցուց, եւ բարութեամբ հոգ դարաւ աղքափներուն:

Իսկ Ասպուած Իր ամենազօրութիւնը օգլագործեց բարի: Տէրը կը հաղորդէ յաղթանակը, իսկ կիները կ'աւելի այդ լուուը: Կը յիշեցնէ, Քրիստոսի յաղթական յարութիւնը: Տէրը կապարեց, կիները աւելի այդ լուուը: Ի գրս այդ լուուն եւ յաղթանակին, թագաւորները իրենց բանակներով կը փախչին, որովհետեւ ով կրնայ դիմանալ Ասպուծոյ ամենազօրութեան դիմաց: Ոչ ոք: Այսպես կայ ակնարկութիւնը Բաշան լեռան եւ Ասպուծոյ լեռան, ուր Բաշան լեռը նախանձով կը նայի Ասպուծոյ լեռան: Բաշան լեռը կը հասկցուի Հերմոն լեռը որ Քանանեան չափուածներու բնակավայր նկարուած էր, որ իբրեւ մրցակից կարծէր Ասպուծոյ նախանձով կը նայի Ասպուծոյ լեռան, որ Սիոն լեռն է: Եւ ահա Տէրը Սինայէն իր սրբարանը եկաւ: Սինայէն գալ կը նշանակէ անապարփին գալ, նաև ակնարկութիւնը Քրիստոսի, որ այս կեանքի անապարփին եկաւ եւ մփաւ իր սրբարանը, բարձրունքներ ելաւ, այսինքն՝ Հօր աջ կողմը, իր հետք դանելով բազմաթիւ գերիները, մեղքի գերիները եւ պարզեներ բաշխեց մարդոց: Այս նոյն գողուրը կ'օգ-փազործէ Պողոս Առաքեալ Եփես նամակին 4:7-8: Այս բոլորի նպարակը, որպէսի Տէր Ասպուծոյ հետք բնակին. «Հոն ուր ես եմ, հոն պիփի ըլլայ նաև իմ պաշփառնեան»: